

ДО ЕДИН ЛЮБИТЕЛ НА РАЗКОША: ЗА ПРЕХОДНОСТТА

В главата ти е влязла мисълта, че християнската вяра е направила света по-беден. Това те изпълва с негодувание. Искаш да се върнат времената на езическия разкош. Да не дава Бог да се изпълни твоето желание. Защото външният разкош като правило означава вътрешна нищета. А християнската вяра е дошла, за да изпълни човешките души с непреходно богатство, да ги обогати с Бога.

Когато човек порасне и съзрее, тогава неговите детски желания му се виждат смешни. Така и на християните изглежда смешен езическият разкош. Персийските царе искали да надминат по великолепиe целия останал свят. Те покривали стените на своите дворци със злато, сребро и слонова кост. Пиели вода само от една река - Хоаспес, вино - от Дамаск, яли хляб само от фригийска пшеница. На трапезата им всеки ден се изреждали ястия от различни области на тяхното царство. Хор от триста певци и музиканти услаждал слуха им по време на обед и преди сън. Те наричали себе си „царе на царете и господари на всички народи"! Князете на Малайските острови се титулували „владетели на ветровете и моретата от изток до запад"! Титлата на Великия Могол била „завоевател на вселената", а велможите му се наричали „гръмоносни", „лъчезарни" и т.н. И къде са те сега? Къде е техният разкош? Къде са техните титли? Земя, прах и пепел. Така ще изчезне и твоят разкош, богатството ти ще премине в чужди ръце, дните на живота ти ще отлетят бързо, силите ти ще те напуснат, тялото ти ще повехне и ще заравнят гроба ти с лопата. И не би ти помогнало никакво богатство, дори ако притежаваш небето и земята, защото „небе и земя ще премине". Но има нещо, което ще остане дори и след преминаването на небето и земята. Това са душите на праведните, които в този живот са се обогатявали с истина и доброта. Недей и ти да бягаш след отминаващите сенки. Дръж се за вечната реалност, за истината и доброто, които са непреходни.